

מי האיש החפץ חיים? חלק א'

שימו לב!

יהודים יקרים! העולם עומד בפני מלחמה גרעינית איומה ועוד מעט נזכה לשמוע שופרו של משיח. לא כולם יזכו לחיות. מי האיש החפץ חיים?

יבוא ויכנס בתיבת נח שהוא ספר הזוהר.

מי האיש החפץ חיים, לבלי לראות יום בלתי קדושה, לראות טוב עולם הבא בעולם הזה - ידבק בספר הזוהר הקדוש והתיקונים שהם חיים לנפש.
(רי"א מקאמרנא זלה"ה, היכל הברכה)

בושה גדולה תהיה בזמן ההוא

היה רבי ישמעאל אומר, אוי לאותה בושה אוי לאותה כלימה. ועל זה בקש דוד מלך ישראל בתפלה ובתחנונים לפני המקום, ואמר, (תהלים ה, ד) ה' בקר תשמע קולי וגו'.

חיוב לימוד התנ"ך והמשניות

בא מי שיש בידו מקרא ואין בידו משנה. הקב"ה הופך את פניו ממנו, ומצירי גיהנם מתגברין בו כזאבי ערב, והם נוטלין אותו ומשליכין אותו לגיהנם.

חיוב לימוד ההלכה

בא מי שיש בידו שני סדרים או שלשה. הקב"ה אומר לו, בני, כל ההלכות למה לא שנית אותם. אם אומר להם הניחוהו, מוטב. ואם לאו, עושין לו כמדרשו ראשון ראשון.

חיוב לימוד תורת כהנים

בא מי שיש בידו הלכות. אומר לו, בני, תורת כהנים למה לא שנית, שיש בו טומאת שרצים, טומאה וטהרה, טומאת נגעים וטהרת נגעים, טומאת נתקים וטהרת נתקים, טומאת בתים וטהרת בתים, טומאת זבין וטהרת זבות, טומאת לידה וטהרת לידה, טומאת מצורע וטהרת מצורע, סדר וידוי של יום הכפורים, וגזירה שוה, ודיני ערכים, וכל דיני ישראל שהן דנין בתוכו.

באנו בשורות אלו להודיע לכל מאן דבעי חיי את דעת מרנא הח"ח זיע"א כיצד להנצל מחבלי משיח והיא - דביקות גדולה בתורה ובפרט בספר הזוהר הקדוש. כדלהלן:

מאורן של ישראל הגאון הגדול מרן רבינו ישראל מאיר הכהן מראדין בעל החפץ חיים זצוקלה"ה היה מעורר ללמוד את כל חלקי התורה. הוא צעק לכולם ללמוד ולסיים את הש"ס. ועורר את לימוד הזוהר הקדוש.

וכמו שהעתיק כמה פעמים בספריו את המדרש משלי (בהקדמה לליקוטי הלכות, וכן הביאו להלכה בביאור הלכה סימן קנ"ו) שאומר ומתאר כמה יתבע האדם על שלא למד את כל חלקי התורה.

עתידי הקב"ה לדון את העולם כולו ולבחון את האדם על התורה שלמד בעולם הזה

וזה לשונו (בפ"י): אמר רבי ישמעאל, בא וראה כמה קשה יום הדין, שעתידי הקב"ה לדון את כל העולם כולו בעצמק יהושפט, וכיון שתלמיד חכם בא לפניו, אומר לו, כלום עסקת בתורה? אמר הן, אומר לו הקב"ה, הואיל והודית אמור לפני מה שקרית ומה ששנית.

צריך לחזור היטב ולהתכונן לזמן ההוא

מכאן אמרו, כל מה שקרא אדם יהא תפוס בידו, ומה ששנה תהא תפוס בידו, שלא תשיגהו בושה וכלימה ליום הדין.

אמר רבינו הגר"א מוילנא ז"ל אפילו הרשע הגדול שיבישראל יתבע על שלא עסק במעשה מרכבה!

ללמוד בכל יום את כל חלקי התורה

וכיצד סדר הלימוד?

הגמרא הקדושה אומרת; (קדושין ל.) מאי דכתיב "ושננתם" אל תקרי "ושננתם" אלא ושלשתם. לעולם ישלש אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד, מי יודע כמה חיי? לא צריכא ליומי! ופיי התוספות דבכל יום ויום עצמו ישלש. ולפי זה, הרי חובת כל אחד ללמוד זוה"ק, - כמובטח "עתידיא חכמתא דא לאתגליא לסוף יומיא", ממתי ובאיזה גיל יכול להתחיל, על זה אפשר לשאול את שאלת הגמ' "מי יודע כמה חיי" וממילא חובת כל אחד הלומד תורה, להשלים ה"פרד"ס בכל יום.

ועל דרך זה ביאר הגאון מהרי"א מקומרנה זצ"ל שילמד וימלא כריסו בש"ס ופוסקים בכל יום ויום ואח"כ ילמד תורת הסוד כי להמתין עד שימלא אדם כריסו בש"ס ובפוסקים - מי יודע כמה חיי?.

לימוד הזוהר הוא "שליש בתלמוד"

בזוהר ברעיא מהימנא (פרשת פנחס דף רגד.) כתב שמארי קבלה אינון מארי תלמוד ואיתמר עליהו "ושננתם" ואוקמוהו מארי מתניתין אלא תקרי ושננתם אלא ושלשתם, דאינון שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד. דהיינו שחובת לימוד הקבלה הוא בכלל שליש בתלמוד (ויש אומרים שלימוד הזוהר הוא בגדר "שליש במקרא"). ובעל כף החיים פסק (בסימן קנ"ה): שבלמוד הזוהר יוצא ידי חובת לימוד הקבלה (שבכללה מעשה מרכבה). ומה שכתב התוספות שם שבימינו לא צריכא דהנה יש לנו תלמוד "בבלי" שהוא כלול במקרא ובמשנה, הנה הזוהר הקדוש כלול מכולם יחד!

לעתידי יתפאר כל אחד מחלקו בתורה

אמר הר"ן ז"ל: שעל כן יקבע לו האדם בכל יום שיעורים בכל התורה כולה כדי שלא יתבייש לעתיד לבא. כמו שאנו רואים שאחד מתפאר ואומר: "אני הייתי באמריקה, אני הייתי באירופה וכד', לעתיד יתפארו אני למדתי חומש ונביא פלוני, אני למדתי מסכתא פלוני, אני למדתי זוהר הקדוש ותיקונים וכו'".

משיח בפתח ויהי בקי בכל חלקי התורה ואז נתבייש שאין אנו עוסקים בכל התורה, איך נישא וניתן עימו ואין אנו יודעים מאומה?

צא וחשוב הרי עוד כמעט רגע, ויבא האדון אשר אנו מבקשים והוא הרי יהיה בקי בתורה כולה! איזו בושה תהיה על פנינו באם יחסר לנו חלק מהתורה, ולכן תפקדינו בעת הזאת ללמוד את כל חלקי התורה כולה!;

חיוב לימוד כל חמשה חומשי תורה

בא מי שיש בידו תורת כהנים. הקב"ה אומר לו, חמשה חומשי תורה למה לא שנית, שיש בהן קריאת שמע תפילין ומזוזה.

חיוב לימוד האגדה

בא מי שיש בידו חמשה חומשי תורה. אומר לו הקב"ה, למה לא למדת אגדה ולא שנית, שבשעה שהחכם יושב ודורש אני מוחל ומכפר עונותיהן של ישראל, ולא עוד, אלא שבשעה שהן עונין אמן יהא שמיה רבה אפילו אם נחתם גזר דינם אני מוחל להם ומכפר עונותיהן.

חיוב לימוד הש"ס

בא מי שיש בו אגדה. הקב"ה אומר לו, בני, תלמוד למה לא למדת, שנאמר (קהלת א, ז) "כל הנחלים הולכין אל הים והים אינו מלא". ואיזה זה, תלמוד.

חיוב לימוד מעשה מרכבה

בא מי שיש בידו תלמוד. הקב"ה אומר לו, בני, הואיל ונתעסקת בתלמוד, צפית במרכבה, צפית בגאווה, שאין הנייה בעולמי אלא בשעה שתלמידי חכמים יושבין ועוסקין בדברי תורה ומציצין ומביטין ורואין והוגין המון התלמוד הזה.

כסא כבודי האיך הוא עומד. רגל ראשון במה הוא משתמש. שני במה הוא משתמש. שלישי במה הוא משתמש. רביעי במה הוא משתמש. חשמל האיך הוא עומד, וכמה פנים הוא מתהפך בשעה אחת. לאיזה רוח הוא משמש. הברק האיך הוא עומד, כמה פנים של זוהר נראין בין כתפיו. לאיזה רוח הוא משמש. כרוב האיך הוא עומד. לאיזה רוח הוא משמש. גדולה מכולן עיון כסא הכבוד האיך הוא עומד. עגולה הוא כמין מלבן. מתוקן הוא כמין גשרים. כמה יש בו. כמה הפסק יש בין גשר לגשר. וכשאני עובר באיזה גשר אני עובר, באיזה גשר האופנים עוברין. באיזה גשר גלגלי המרכבה עוברין. גדולה מכולן מצפרני ועד קדקדי האיך אני עומד. כמה שיעור בפיסת ידי. כמה שיעור אצבעות רגלי. גדולה מכולן כסא כבודי האיך הוא עומד. לאיזה רוח הוא משמש. בשלישי בשבת לאיזה רוח הוא משמש. ברביעי בשבת לאיזה רוח הוא משמש. וכי לא זהו הדרי, זהו גדולתי, זהו הדר יופיי, (שבני אדם) מכירין את כבודי במדה הזאת, עליו אמר דוד, (תהלים קד, כד) "מה רבו מעשיך ה'".

צריך שיהיה הלימוד שמור בידו בכדי שיוכל לענות להקב"ה במבחן הגדול והנורא לעתיד לבוא

מכאן היה רבי ישמעאל אומר, אשרי תלמיד חכם שמשומר למודו בידו כדי שיהא לו פתחון פה להשיב להקב"ה ליום הדין.

לעשות, (וכמה דכתיב "אשר ברא אלקים לעשות!"). לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא, דהלומד ואינו מקיים נוח לו שנהפכה שלייתו על פניו!

מי שלומד זוהר צריך מאד לשמור ולקיים את ההלכה

וביותר באם לומד הזוה"ק, וכמו שכתב בהקדמת המסדר לעץ חיים - "ומחוייב ביותר כל מי שעוסק בחכמה הזאת (לימוד הזוהר), שיהא נפשו ולבו כל הימים להיטיב את מעשיו תמיד, בכל תורת ה' הישרים, וביותר בלימוד ושמירת ההלכה, מכל חלקי ארבעה שו"ע. כי הם חיינו ואורך ימינו. ויקבע מאד בלבו חיוב ותשוקת שמירת ההלכה עד תכלית האחרון, וע"ז נאמר כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית. ואז יכול להחשב מבני היכלא דמלכא, ליכנס לפני ולפנים אל היכל הקודש פנימה, להתענג נפשו נועם זיו חכמת האמת, שהוא אור פני מלך חיים, ע"י לימוד עץ החיים (שהוא הזוה"ק) ולהדבק באלקים חיים סלה."

בנוסף יש ללמוד מקרא ומשניות בכל יום

וגם חייב כל אדם לקבוע לו זמן בכל יום ויום ללימוד מקרא ומשניות, וחזור חלילה, (וכי עברת על כל התנ"ך, וכי סיימת ש"ס משניות, לכל הפחות פעם אחת? הלא בבשוש פנים תתיצב לפני המלך אשר לא כדת, דתה של תורה, ועיין שוב במדרש משלי פ"י דברים המזרזים ללמוד את כל התורה.)

עיקר קביעות הלימוד

ונפקא מינה שעיקר קביעות לימודו של אדם במשך היממה הוא מקרא, משנה, גפ"ת והלכה, כי בלא זה אין רגליו יציבות על הקרקע!

מתי שקשה ללמוד גמרא בודאי מותר ללמוד זוהר

אך פעמים שקשה ללמוד גמרא, כשכואב הראש, או שחלש או עייף או טרוד וכדו', ולכן אז בודאי מותר לו ללמוד זוהר, ממה נפשך. וכמו שהשיב ר' ישראל מסטאלין זצ"ל: "פעמים מסכימים אנחנו (לצעירים השואלים) שתאמרו זהר. ולפעמים כשאין אפשרות ללמוד גמרא ילמוד כפי מצבו והשגתו משניות או זוהר."

אין כל איסור ב-5 דקות של זוהר

ומכל מקום בשיעור מועט שקובע עצמו ללמוד בזוהר (כ-5 דקות ליום) בין הסדרים ולפני השינה (וכמ"ש החיד"א ז"ל שיקרא מעט בזוהר לפני השינה וטוב לו), כולי עלמא מודו דאין כל איסור!

ואינו עושה "על חשבון" שום לימוד אחר, ומזה ומזה אל תנח ידך.

(רבינו החפץ חיים זיע"א). האור החיים הקדוש כתב שמשוּח אינו בא לגאול אומה של עמי הארצות!

חשש ביטול תורה בחמש דקות יומיות של זוהר

מן הסתם עולה על לבך חשש, שבחמש דקות של לימוד הזוהר, נחשב לו לאדם לביטול תורה קצת באיכות - דהרי היה יכול באותו הרגע ללמוד תורה בעיון ובהבנה, וללון בעומקה של סוגיא, ולצלול במים אדירים בים התלמוד והפוסקים, בדבר ה' זו הלכה.

עיקר עבודת ה' הוא לימוד הש"ס וחייבים ללמוד גמרא כל יום

אמת ויציב ונכון הדבר מאד, כי הנה עיקר עבודת השם הוא לימוד הש"ס (כמ"ש רב האי גאון ז"ל) והוא הנקרא "שימוש חכמים". כי אפילו קרא אדם ושנה ולא שימש תלמידי חכמים הרי זה עם הארץ! (ברכות) וחובה רבה אקרקפתא דבר נש לימודו יום יום. דחיוב לימוד הגמ', רש"י, תוספות בכל יום, הוא חיוב כמו הנחת תפילין! (כמ"ש בצוואת ר' שפעטיל בנו של בעל השליה הקי) ואפילו החסידים מחמירים בזה, דהנה איתא (משמיה דהאדמו"ר מביאלא זצ"ל) דמי שלא בקי בש"ס עכ"פ עם פירש"י, עוד לא דרך על מפתן החסידות! ובספרים איתא דלא יזכה לצלם אלקים אלא אם כן ילמד את כל הש"ס!

עיקר התורה - תורה שבעל פה

ועיקר התורה הוא תורה שבעל פה, וכשנפטר אדם שואלים אותו: "פלפלת בחכמה?" ומה יענה ליום פקודה? וקודשא בריך הוא חדי בפלפולא דאורייתא!

צריך לדעת ש"ס ולהספיק לפחות דף ליום

וגם כן חיובא רמיא עליה לידע ש"ס, ולהספיק ללמוד כל יום לכה"פ דף אחד, ואין זמן להתבטל כלל וכלל!

ישנו חיוב גדול לחזור על הנלמד

וצריך לקבוע זמן לחזרות, כי הוי כזורע ואינו קוצר רח"ל, ולחזרות אין שיעור למעלה, ויש לידע הכל בע"פ! אין עצה אחרת, רק לשקוד על דלתי התורה בהתמדה גדולה, ולהסיר מעליו כל עניני העולם, והטרדות המפריעות מעסק היקר שביקרים!

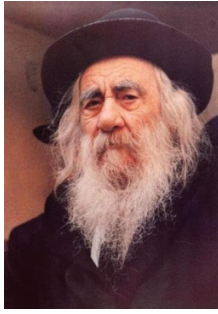
חיוב לימוד ההלכה

ומעל הכל חיוב גדול על כל אחד ואחד מבני ישראל לימוד ההלכה על כל פרטיה ודקדוקיה, לידע האסור והמותר, בכל יום מאורח חיים, ומי שלא בקי בהלכות היסודיות (כה"ל ברכות ושבת ודומיהן) אינו בתורת האדם הישראלי (הר"ר יונתן אייבשיץ ז"ל). ויש ללמוד על מנת

מרן הסטייפלר זיע"א: "יש לקרוא זוהר גם בלא הבנה".

וכן שאלו את מרן הגאון רבנו הסטייפלער זצוקלה"ה; האם אפשר ללמוד בתיקוני זוהר, הרי אינו מבין מה שקורא? וענה: אם אינו מבין לשון הזוהר יקרא בלי להבין.

(ארחות בנו ח"א)

אין אנו נקיים מעוון ביטול תורה עד כדי כך שנוכל לחשוש ל"ביטול תורה" שבלימוד הזוהר.

ומי הוא זה שיהרהר אחר המלך ויחוש לביטול תורה, אין זה אלא יצר הרע גמור.

וכי בשאר הזמן הוא נקי מעוון זה?

הבת קול צווחת עכשיו על ביטול תורה שבאי לימוד הזוהר

האם דווקא עכשיו הבת קול מנהמת וצווחת על עלבונה של תורה?

איפכא מסתברא!

לימוד הזוהר גם בלא הבנה - מועיל מאד

ואם תאמר: "הרי איני מבין את הזוהר וכל זה איננו שווה לי".

דע שהרמ"ק (סי אור נערב), האריז"ל (עיין שם הגדולים מערכת ס' הבהיר), הרמח"ל (בסוף ספר דרך עץ חיים ובכמה דוכתי בכתביו) החיד"א (בסי מורה באצבע אות מד), הפלא יועץ (בערך זוהר), ועוד רבים מגדולי הדורות אדירי התורה זצ"ל, כולם ענו ואמרו פה אחד, שהגירסא בעלמא בספר הזוה"ק, אף שלא ידע מאי קאמר ושוגה בה שגיאות הרבה - נחשבת למצוות תלמוד תורה, ואף מסוגלת לתקן ולזכך לטהר ולהאיר הנשמה בזוהר נפלא!

טוב לגרוס זוהר בכל יום גם בלי הבנה

'ואשרי העוסק בסודות התורה ובדברי רבי שמעון בן יוחאי, שכמו שטעם בעולם הזה מעין עולם הבא, כן ישביעוהו מפני מעשיו ותורתו... והמלאכים בעוה"ב מלמדים אותו מה שלמד בעוה"ז. וזהו ליגרוס איניש בעולם הזה והדר ליסבר בעולם הבא. לגרוס איניש ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי עתיד להבין, ואמרו האי מאן דבעי למנדע אף על גב דלא ידע שבחא איהו ליה, כי מי שטרח ולא השיג, יזכה ויבין בגן עדן, ולכן טוב לגרוס ספר הזוהר ותקונים ורעיא מהימנא וכיוצא, גם שלא יבין אותם. (מעבר יבק מאמר שפתי רננות פרק כ"ו).

מְחַפְּשִׁים מְפִיָּצִים לְמַלְיוֹנֵי דְפִי הַזְהָר בְּכָל הָעוֹלָם

מְחַפְּשִׁים תּוֹרְמִים לְהַדְפִּיס מִלְיוֹנֵי דְפִי זְהָר הַיּוֹמִי לְחֻלְקָם ל-15 מִלְיוֹן יְהוּדִים בְּחִנָּם. הַתּוֹרְמִים מְשַׁלְּמִים יִשְׂרָאֵל לְדַפּוּס! הָאֵם יֵשׁ מְחַשֵּׁב שְׂיֻכָּל לְחַשְׁבֵּן אֶת הַזְכוּת הַגְּדוֹלָה שְׂיֻכָּלִים לְזַכּוֹת בְּכֶסֶף קָטָן.

לְפָרְטִים, טֵל: 052-7651911